

lení jednoho do oddělení druhého. Že by v určitých zvláštních případech nebo za zvláštních předpokladů vázanost člena záv. výboru na takovéto svolení sama o sobě bránila řádnému výkonu funkce člena záv. výboru, stížnost netvrdí a také nař. rozhodnutí výjimku takovou nevyučuje, nýbrž řeší uvedenou otázku právě jen po stránce zásadní. Nebylo proto třeba, ba ani možno zkoumati, zda za určitých zvláštních předpokladů mohla by vázanost na řečené svolení státi v cestě výkonu práv člena záv. výboru.

Za toho stavu věci nebylo možno výrok sub 1. uvedený uznati nezákonným.

Výrokem sub 2 vytčeným bylo vysloveno, že místopředseda záv. výboru překročil meze svého oprávnění již tím, že beze svolení správy záv. odebral se do jiného prac. oddělení. Poněvadž jde tu jen o aplikaci zásady, která již svrchu uznána byla za správnou, na konkrétní případ, a stížnost zvláštních okolností, jež by výjimku z této zásady snad mohly odůvodniti, neuvádí, nemohl nss ani tento výrok shledati nezákonným.

Č. 7533.

Policejní právo trestní (Podk. Rus): Civilní správa Podk. Rusi není za účinnosti vl. nař. č. 113/1923 příslušná rozhodovati jako policejně-trestní úřad třetí stolice stran přestupku prodeje umělého vína šampaňského podle § 36 zák. čl. XLVII:1908.

(Nález ze dne 8. listopadu 1928 č. 29.694.)

Prejudikatura: Boh. A 5514/26, 6211/27, 6275/27.

Věc: Maurus K. ve V. proti civilní správě Podkarpatské Rusi o trestní nález.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozsudkem hlavnoslužnovského úřadu ve V. jako policejního trestního soudu I. stolice z 28. dubna 1925 byl st-l vinným uznán přestupkem § 36 zák. čl. XLVII:1908, jehož se dopustil tím, že v roce 1926 ve V. prodával umělá vína šampaňská bez označení »víno šumivé« a bez označení místa výroby a jména výrobce a byl podle § 42 cit. zák. čl. odsouzen k peněžitě pokutě 100 Kč. Zároveň bylo 186 lahví vína prohlášeno za propadlé. — Županský úřad v Mukačevě rozsudkem z 27. září 1926 nevyhověl odvolání podanému st-lem z rozsudku I. stolice a potvrdil jej v plném znění. — Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad jako policejní trestní soud III. stolice odvolání st-lovu podanému proti rozhodnutí žup. úřadu a to z důvodu I. stolice, pozměniv výrok v tom směru, že se odvolatel dopustil přestupku, stíhatelného dle odst. 3 § 41 zák. čl. XLVII:1908.

Uvažje o stížnosti podané na toto rozhodnutí, musil nss zkoumati z úřední moci, bylo-li rozhodnutí to vydáno kompetentním úřadem.

Nař. rozhodnutí vydala civ. správa Podk. Rusi jako úřad, vykonávající policejně-trestní soudcovskou pravomoc ve třetí stolici.

Podle § 1 nař. býv. uher. min. vnitra a býv. uher. min. sprav. č. 65.000/1909 vykonává v přestupkových věcech odkázaných do pravomoci policejně-trestního soudu trestní soudcovskou pravomoc v třetí stolici ministr, do jehož pravomoci přikazuje rozhodování přestupkové věci v poslední instanci zákon nebo min. nařízení, vydané na základě zmocnění zákonem uděleného, resp. v oněch přestupkových věcech, které nejsou výslovně přikázány jinému ministru k rozhodování, v třetí stolici min. vnitra. Předpisem tím je v konkrétním případě § 55 cit. zák. čl. XLVII/1908, dle něhož v třetí instanci vystupuje v trestně policejním soudnictví min. vnitra.

Na této kompetenci ministerstev nebylo nic změněno vl. nař. ze 7. června 1923 č. 113 Sb., jímž se prozatím mění až do definitivní úpravy zákonem příslušnost adm. úřadů v Podk. Rusi, neboť § 5 cit. vl. nař. stanoví výslovně, že na působnosti ministerstev v případech, kdy tato podle správních předpisů platných v Podk. Rusi rozhodovala dosud v druhé nebo ve třetí stolici, nemění se tímto nařízením ničeho. Z § 5 cit. nařízení, za jehož účinnosti nař. rozhodnutí bylo vydáno, je tedy patrné, že kompetence ministerstev, stanovená v § 1 uher. pol. trest. řádu, resp. v § 55 cit. zák. čl. XLVII/1908 nepřešla na civ. správu Podk. Rusi (srovnej nál. Boh. A 6275/1927, 5514/26 a 6211/27).

Nebyla tedy v tomto případě Civ. správa Podk. Rusi příslušná rozhodovati jako třetí stolice ve st-lově přestupkové věci.

Č. 7534.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní: I. * Zaměstnanec může v odvolání podle § 151 odst. 2 plat. zák. č. 103/1926 uplatňovati také nové stížné body, jichž v námitkách podaných podle odst. 1 cit. § neuvedl. — II. Při převodu úředníka do nových platů podle § 168 zák. č. 103/26 je rozhodno, jaké měl úředník ten 1. ledna 1926 požitky; započítávání dřívější služby pro stanovení nových platů místa nemá.

(Nález ze dne 9. listopadu 1928 č. 15.534/27.)

Věc: Jaroslav D. v T. proti ministerstvu spravedlnosti o převod do nových platů podle zákona č. 103/1926.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud odmítlo odvolání st-lovo jako nepřípustné, se zrušuje pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-I byl usnesením soudní tabule v Bratislavě z 31. března 1925 jmenován soudním kancelistou při sedrii v Trenčíně, kdež nastoupil službu dne 30. dubna 1925. Usnesením soudní tabule v Bratislavě z 22. srpna 1925 byla mu započtena pro postup do vyšších požitků